

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123450696
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6123450696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Romana Lajoša a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: A. B. C. C. C. D. E. XX, XXX XX F., G.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1/ H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. 1/1, 2/ J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. X/X, obaja zastúpení advokátom Mgr. Ondrejom Barnom, Námestie SNP 538/16, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837, o zaplatenie 12.653,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/6/2024 - 96 zo dňa 05.11.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/6/2024 - 129 zo dňa 13.02.2025, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaní v 1. a v 2. rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. „

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 525 ods. 1 a 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 7, § 11 ods. 1, § 17 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“), § 215 ods. 1, § 255, § 262 ods. 1, § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Vychádzal zo zistenia, že právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, a preto ho posúdil podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Podstatou žaloby bolo uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť celý zostatok z úveru z dôvodu vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti ku dňu 25.10.2021. Žalobca vo výzve zo dňa 27.09.2021 upozornil žalovaných, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX K. D. XX.XX.XXXX a obchodných

podmienok, na ktoré ich upozornil predchádzajúcimi upomienkami. Napriek tomu do dnešného dňa neeviduje úhradu ich splatného záväzku zo zmluvy o úvere. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ v platnom znení ich upozornil, že ku dňu 27.09.2021 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.072,10 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.063,10 Eur, poplatkov vo výške 9,- Eur a poisťné 0,- Eur. Predmetné upozornenie žalovaných neobsahovalo špecifikáciu splátky, s ktorou boli žalovaní v omeškaní a pre nezaplatenie ktorej sa žalobca rozhodol zosplatiť celý dlh. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.10.2021 súd prvej inštancie zistil, že jej obsahom bolo oznámenie žalovaným, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX K. D. XX.XX.XXXX a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa ich úverový záväzok voči banke k 25.10.2021 predčasne splatný v celom rozsahu. Právny úkon zosplatenia úveru rovnako neobsahuje identifikáciu splátky pre nezaplatenie ktorej sa žalobca rozhodol zosplatiť celý úver, a preto právny úkon zosplatenia pre svoju neurčitosť, súd prvej inštancie posúdil ako neplatný. Z dôvodu neurčitosti právneho úkonu vyhlásenia predčasného zosplatenia úveru nie je možné preskúmať, či pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru bol splnený zákonný postup a lehoty uvedené v § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V kontexte uvedeného prvoinštančný súd ustálil, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, t. j. že nedošlo k zosplateniu úveru zákonným spôsobom pre jeho neurčitosť tohto právneho úkonu (§ 37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver. Pohľadávka, ktorá je predmetom konania sa z vyššie uvedených dôvodov nestala splatnou. Navyše žalobca nepreukázal riadne doručenie výzvy. Z podacieho hárku na čl. 8 spisu nie je zrejmé, čo bolo obsahom zásielok a či sa dostali do dispozičnej sféry žalovaných. Pohľadávka, ktorá bola predmetom konania sa z vyššie uvedených dôvodov nestala splatnou, čo pre účely tohto konania znamená nedôvodnosť podanej žaloby pre jej predčasnosť.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalovaní boli v konaní úspešní v celom rozsahu, preto im súd prvej inštancie priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100%) s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

5. Uznesením č. k. 8Csp/6/2024 -129 zo dňa 13.02.2028 súd prvej inštancie rozhodol tak, že cit.:

„Pripúšťa zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu, XXX.F., J. C. C. D. E. X, XXX XX F., G.: XX XXX XXX, vstúpi do konania spoločnosť A. B. C. C. C. D. E. XX, XXX XX F., G.: XX XXX XXX, ako nový žalobca.“

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci a nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strany, aby uskutočňovali jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na skutočnosť, že závery súdu prvej inštancie spočívajúce v potrebe špecifikovania splátky, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý úver, nemajú oporu v zákonnej úprave a odkláňajú sa od ustálenej judikatúry súdov. Vyjadril sa k zákonným podmienkam jednorazového splatenia pohľadávky, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Má za to, že nie je vyslovene obsahovo stanovená podmienka určitosť právneho úkonu viazaná na presné označenie splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplateniu úveru. Dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/7/2023 zo dňa 30.03.2023, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/38/2022 zo dňa 13.04.2023 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Súčasne zdôraznil, že súdu prvej inštancie predložil listinu „Aktuálny stav úveru“, z ktorej je zjavná platobná disciplína žalovaných a v nadväznosti nato aj „Upozornenie na zosplatenie“, z ktorého obsahu vyplýva výška dlžnej sumy, a teda pri výške mesačnej splátky je možné matematickým výpočtom dospieť k požadovanému záveru súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie o doručovaní výzvy žalovaným uviedol, že k takýmto záverom nemohol súd prvej inštancie dospieť na základe zisteného skutkového stavu veci, v dôsledku čoho považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne a nezákonné. V tejto súvislosti poukázal na ďalšie listiny, ktoré predložil súdu prvej inštancie a ktoré preukazujú riadne doručenie výzvy žalovaným, princíp právnej istoty ako aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 32/2012 zo dňa 13.03.2012 a uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011 a sp. zn. 4Cdo/90/2023 zo dňa 29.11.2023. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne napadnutý rozsudok zmeniť v súlade s jeho odvolacím návrhom. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

7. K odvolaniu žalobcu sa žalovaní v 1. a 2. rade do rozhodnutia odvolacieho súdu a skončenia odvolacieho konania nevyjadrili.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca namieta nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP).

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. K odvolacej námietke, že rozsudok trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. b), pričom je nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku, ktoré sú presne uvedené v ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z tohto ustanovenia sa dá vyvodiť aj záväzná logická štruktúra odôvodnenia. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom možno konštatovať, že tento súd vydal rozhodnutie, ktoré spĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. V prvom rade sa súd prvej inštancie riadne zaoberal tým, čoho sa strana žalobcu domáhala, aké skutočnosti tvrdila, a aké dôkazné prostriedky označila, riadne sa zaoberal vyjadreniami žalovanej strany a prostriedkami jej procesnej obrany a taktiež komplexne posúdil čiastkové skutkové tvrdenia strán a tieto aj riadne vyhodnotil. V odôvodnení taktiež uviedol, ktoré z rozhodných skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Odvolací súd v tomto poukazuje na skutočnosť, že do odôvodnenia súdu prvej inštancie je potrebné zahrnúť iba rozhodné skutkové okolnosti tak, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie sa taktiež v odôvodnení zaoberal vyhodnotením dôkaznej situácie a obsahom predmetného rozhodnutia je aj riadne hodnotenie dôkazov, ako aj riadne opísanie úvahy súdu prvej inštancie pri ich hodnotení. Aj táto časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má logickú postupnosť. Taktiež možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má riadne uvedené právne posúdenie veci, pričom pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie odcitoval právne normy a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlil, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem. Pokiaľ ide o závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v bode 43 a 44 napadnutého rozsudku, tieto nemožno považovať za správne a súladné s vykonaným dokazovaním. Avšak len táto čiastková nesprávnosť, ktorú súd prvej inštancie doplnil ako obiter dictum, nespôsobuje nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozsudku ako celku. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval predmetnú odvolaciu námietku za nedôvodnú.

12. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je

základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, (okrem záverov uvedených v bode 43 a 444 napadnutého rozsudku, ku ktorým sa odvolací súd podrobnejšie vyjadrí nižšie) pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súd takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

13. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. V danom prípade žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere L. C. M. XXXXXXXXXX (č. I. 15). V dôsledku porušenia ustanovení spomínanej Zmluvy žalovanými v 1. a 2. rade žalobca dňa 25.10.2021 pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v celom rozsahu, a to oznámením označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, v ktorej ustálil výšku dlžnej sumy na 17.538,76 EUR, pozostávajúcej z dlžnej istiny: 16.031,59 EUR, úroku: 1.489,17 EUR, poplatkov za upomienky: 18,- EUR a poistného: 0,00,- EUR (č. I. 14).

15. Možnosť predčasného zosplatenia úveru je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

17. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

18. Keďže medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškание so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

20. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškani, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

21. Rovnako konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenie § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu, upravujú len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Sami o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia nevyplýva, aby začiatok plynutia premlčacej doby mal nastať až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškani s prihladnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dňovej lehoty od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatniť pre nezaplatenie splátky.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2023 pod č. 29 konštatoval, cit.: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka)“.

23. Z odôvodnenia citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že veriteľ sa na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva splnenie celého dlhu, čím sa naplní zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon, akým je zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ustanovení § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka. Záver,

podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky tunajšieho súdu sp. zn. 7CoCsp/18/2022 zo dňa 28.11.2022, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník sp.zn. 1Csp/95/2018 zo dňa 19.01.2022, obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/25/2022.

25. Argumentáciu žalobcu, podľa ktorej špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, nie je podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu, sa odvolací súd nestotožňuje a nepovažuje ju za súladnú s ustálenou aplikačnou praxou Najvyššieho súdu SR.

26. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR skonštatoval, že napadnutým rozhodnutím nedošlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení neplatnosti úkonov veriteľa realizovaných v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, preto namietané nesprávne právne posúdenie nebolo dôvodné. Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v zmysle ustanovenia § 39 v spojení s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle ust. § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách.

27. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 565 a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

28. Obdobný záver vyplýva tiež z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 vydaného vo veci. V tomto rozhodnutí bolo zdôraznené, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (sp.zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

29. Obdobný záver vyplýva tiež z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, ktorý rovnako poukázal na to, že ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ totiž oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.

30. Napokon prijatý právny názor zaujal aj Najvyšší súd SR v prvej vete „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“ uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/38/2021 v spojení s uznesením NS SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025).

31. Čo sa týka rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 123/2022 zo dňa 30.01.2024, na ktoré poukázal žalobca, odvolací súd má za to, že ide o ojedinelé rozhodnutie, ktoré vyslovuje opačný názor ako bol uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 2/2023, ktoré bolo vydané v rovnakom čase, pričom po tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky prijal ďalšie rozhodnutia, ktoré jasne konštatujú, že pre platné zosplatenie sa vyžaduje, aby výzva pre zosplatením obsahovala špecifikáciu konkrétnej splátky, s úhradou ktorej je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace.

32. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z oznámenia o zosplatení (v tomto prípade z „Výzvy na úhradu dlžnej sumy“), prípadne z upozornenia na možnosť zosplatenia, musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatený. Tento údaj musí byť aspoň v jednej notifikácii jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetných oznámení, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. V kontexte vyššie uvedených skutočností je potrebné považovať za právne bezvýznamný tvrdenie žalobcu, že aj matematickým výpočtom zo žalobcom predložených listín je možné ustáliť splátku, pre nezaplatenie ktorej žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

33. Odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 Civilného sporového poriadku obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednania veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP). Úlohou (a zodpovednosťou) sporových strán je substancovať skutkový základ sporu, t.j. vymedziť jeho základ a podstatu. Sú to predovšetkým sporové strany, ktoré sú zodpovedné za výsledok sporu. Zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán a s tým spojenú procesnú diligenciu (zodpovednosť) so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity je tak spôsobilé prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu. (uznesenie Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 268/2019-18 z 10.9.2019).

34. V danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že zo strany žalobcu nedošlo k zosplateniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa žalobca rozhodol zosplatiť úver. Pohľadávka sa nestala splatnou, a preto pokiaľ žalobca dôvodnosť podanej žaloby odvodzoval od neplatného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru z 25.10.2021 s tým, že podanou žalobou si uplatňoval zostatok istiny, úrok a poplatky za upomienky, pričom podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX K. D. XX.XX.XXXX majú žalovaní v 1. a 2. rade poslednú 96 splátku uhradiť až dňa 25.02.2027, teda žalobca si uplatňuje pohľadávku vyplývajúcu z tzv. „živého úveru“, ktorého splatnosť doposiaľ nenastala, nemožno takejto žalobe vyhovieť.

35. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na dvoch dôvodoch, jedným z nich bola neplatnosť právneho úkonu, mimoriadneho zosplatenia úveru z dôvodu neurčitosti právneho úkonu (§ 37 Občianskeho zákonníka) tým, že žalobca neurčil pre ktorú splátku využil právo realizovať mimoriadne zosplatenie úveru. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa stotožnil aj odvolací súd.

36. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu žalobcu, na ktorej nedostatok poukázal súd prvej inštancie v bode 43 napadnutého rozsudku, odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie v tejto časti nemôže stotožniť. Pohľadávka, ktorú si žalobca uplatňuje v predmetnom konaní, vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, I. D. XX.XX.XXXX uzatvorili strany sporu. Z obsahu preskúmaného spisu nevyplýva, že by žalobca predmetnú pohľadávku postúpil na tretiu osobu. Z uvedených dôvodov má odvolací súd za to, že aktívna legitímácie žalobcu je daná.

37. Vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 44 napadnutého rozsudku, odvolací súd musí v tomto ohľade dať za pravdu odvolateľovi. Súčasťou súdneho spisu, o. i., je Upozornenie – výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 27.09.2021, vystavené na meno žalovaného v 1. rade (č. I. 14), ktoré bolo žalovanému v 1. rade riadne doručované na jeho adresu s tým, že predmetnú zásielku si žalovaný v 1. rade v odbernej lehote nevyzdvihol (č. I. 11). Rovnako si žalovaný v 1. rade nevyzdvihol v odbernej lehote ani Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.10.2021 (č. I. 14), ktorá mu taktiež bola riadne doručovaná na jeho adresu (č. I. 12). V kontexte uvedeného odvolací súd aj tento čiastkový záver súdu prvej inštancie posúdil ako nedôvodný.

38. Nesprávne závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 43 a 44 napadnutého rozhodnutia však nie sú takého charakteru, že by spôsobovali nesprávnosť napadnutého rozsudku ako celku. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo neplatné zosplatenie úveru, ktorý žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, I. D. XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru o neurčitosti právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nevymedzenie splátky, pre ktorú žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

39. Judikatúra súdov, vrátane ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

40. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

41. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).